

عنوان مقاله:

بررسی مبانی فقهی ضمان در حقوق ورزشی

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم ورزشی و تربیت بدنی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

مصطفی یاراحمدی - دانشجو کارشناسی ارشد جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد

خلاصه مقاله:

افزایش آگاهی های حقوقی جامعه ورزشی در راستای جلوگیری از وقوع حوادث ورزشی ضروری بوده و مهم ترین نتیجه حاصل از این اهداف، در امان نگهداشتن سلامت جسمی، روانی و حیثیتی ورزشکاران و نیز مصون داشتن مدیریت های ورزشی از مسئولیتهای قانونی است. در مقاله ی حاضر به بررسی مبانی فقهی عدم مسئولیت مدنی ورزشکاران در ارتباط با یکدیگر بر پایه ی بند 158 قانون مجازات اسلامی پرداخته است. موضوع تحقیق کاوش در زاویه ی کوچکی از مباحث گسترده ی حقوق ورزشی است. عملیات ورزشی تحت شرایطی از عوامل مواجهه ی جرم محسوب می شود. بسیاری از حقوق دانان معتقدند علاوه بر مسئولیت کیفری، رافع مسئولیت مدنی نیز می باشد. نقش و تأثیر قواعد فقه و گستره ی آن در نظام حقوقی ایران و اهمیت و کارآمدی آن را نمی توان نادیده گرفت. برای حل مشکلات نظام حقوقی، لازم است به متون فقهی اسلام مراجعه کنیم. انصاف این است که در متون حقوقی اسلام بخصوص فقه پربار جعفری، قواعدی وجود دارد که توجه به آنها و اهتمام به کاربردی نمودنشان در رویه جاری نظام قضایی ایران، می تواند بسیاری از مشکلات موجود در دادگاه ها را رفع کند و از حجم پرونده های انباشته بکاهد و بدینوسیله، می توان خدمات حقوقی قابل توجهی به مردمانه نمود. در تحقیق حاضر سعی شده با استفاده از روش همبستگی، توصیفی و همچنین جمع اوری اطلاعات از روش میدانی و کتابخانه ای و با مطالعه در کتب حقوقی و فقهی و مجموعه قوانین و مقررات ورزشی از سوی فدراسیونهای ورزشی و منابع معتبر اسلامی برخی از قواعد فقهی همچون اذن قانون گذار، اقدام و تحذیر، عدم مسئولیت مدنی ورزشکاران در ارتباط با یکدیگر در مسابقات و بازی های ورزشی اثبات شود.

کلمات کلیدی:

حقوق ورزشی، ضمان، اذن قانون گذار، قاعده اقدام، قاعده تحذیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/419439>

